

Cetatea Cavalerilor

Fondator: Col. r. Dr. Constantin Moșincă
 Editor: Asociația Națională a Cavalerilor de Clo.
 Editura Tipo MC, Oradea - 2020

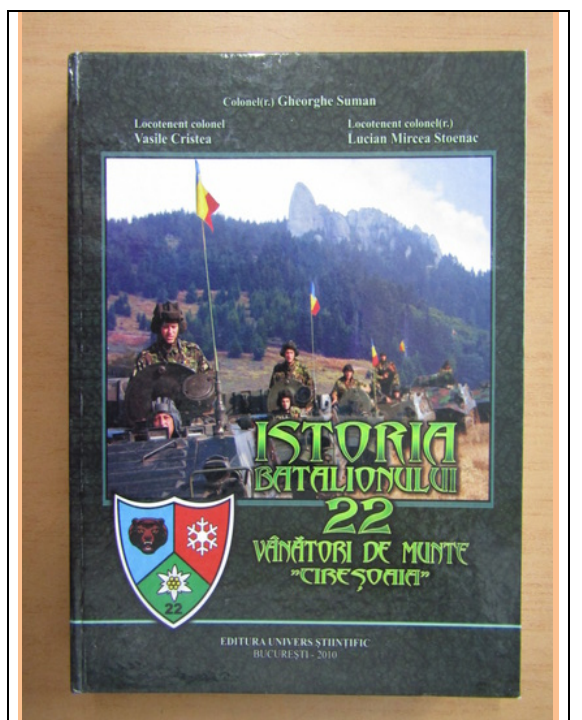
Cartea Mea e și a Ta!

ISSN 2734-6889
 ISSN-L 2734 -6889

Pagini regăsite - prezentarea volumului

Istoria Batalionului 22 Vânători de Munte „Cireșoia” din Sf. Gheorghe

Dr. Ioan LĂCĂTUȘU

Între cele 10.000 de volume ale bibliotecii Centrului Ecleziastic de Documentare „Mitropolit Nicolae Colan” din Sf. Gheorghe, se păstrează și *Istoria Batalionului 22 Vânători de Munte „Cireșoia”*, de col. (r) Gheorghe Suman, lt. Col. Vasile Cristea și lt. Col. (r) Lucian Mircea Stoenac, lucrare apărută la Editura Universul Științific, București, 2010, în condiții grafice deosebite, cu o bogată și valoroasă ilustrație.

Mesajul Arhiepiscopului Ioan al Covasnei și Harghitei, care prefațează volumul, este intitulat „Biserica și Armata cele mai credibile instituții ale României”, și constituie un emoționant cuvânt de binecuvântare, apreciere și încurajare a „*acestui Cuib de vulturi în Carpații de curbură și în interiorul arcului carpatic*”. Vlădica Ioan, pune în evidență semnificația prezenței batalionului din Sf. Gheorghe și a brigăzii din Miercurea-Ciuc în zona Covasna – Harghita, rolul important al acestor unități, în timpul evenimentelor din decembrie 1989 și după aceea, „în dezamorsarea unui periculos conflict interetnic, care ar fi putut avea urmări grave, pierderi de vieți omenești și ar fi putut conduce la deschiderea unei perioade de conflict pe plan local și regional”.

La rândul său, col. dr. *Ion Burghilea*, locțiitorul comandantului Brigăzii 61 Vânători de Munte „General Virgil Bădulescu”, din Miercurea-Ciuc, în *Introducere*, are cuvinte de apreciere la adresa cărții și a autorilor acesteia, lucrarea reprezentând o monografie cuprinzătoare în care se „consemnează cu rigurozitate drumul, deloc ușor, parcurs pe timp de pace, în perioada de schimbare radicală a României de după război (...) precum și momentele semnificative ale evoluției unității și destinele a mii de oameni”, pe parcursul celor șapte decenii de la înființare. Din partea eșalonului superior, sunt exprimate cuvinte de apreciere, la adresa profesionalismului „în adevăratul sens al cuvântului” a acestui „colectiv bine sudat” de militari, a comandaților care s-au aflat de-a lungul anilor la conducerea batalionului, standardele de pregătire fiind îndeplinite și menținute azi „sub comanda energetică și eficientă a locotenent colonelului Vasile Cristea”. Evidențiindu-se necesitatea alinierii noastre la „noile concepte privind securitatea

mondială”, în finalul *Introducerii*, col. Ion Burghelea, conchide: „*Armata Română are tot mai multă nevoie de astfel de unități, bine antrenate, solid închegate, care să constituie mereu vârful de lance al forței chemate să apere fruntariile firești ale neamului românesc*”.

Reprezentând rezultatul unei laborioase munci de documentare, lucrarea este structurată în patru părți. Partea întâi (1872-1940), redă principalele momente din istoria europeană și românească a vânătorilor de munte, până la începutul celui de al doilea război mondial. Partea a doua (1940-1956), cuprinde informații detaliate despre înființarea Batalionului 22 Vânători de Munte, participarea la operațiunile militare desfășurate în Crimeea, Caucaz, luptele desfășurate pentru eliberarea Ardealului de sub ocupația hortisto-hitleristă și cele purtate pe teritoriul Ungariei și al Cehoslovaciei, până în mai 1945 și, în final, întoarcerea în țară, trecerea acestuia la organizare specifică pe timp de pace și desființarea sa, în iunie 1946.

Partea a treia (1948-1961), consemnează activitatea Batalionului 22 Vânători de Munte, de la reînființare, în 1948 – activitate desfășurată în orașele Sinaia, Predeal și Făgăraș – până la a doua desființare, din aprilie 1961, „măsură draconică luată la Moscova, în cadrul Comandamentului Forțelor Armate Unite ale Tratatului de la Varșovia”, deoarece generalii sovietici, nu au fost niciodată prietenii bravilor vânători de munte români. Partea a patra, cea mai extinsă în cuprinsul cărții, reconstituie activitatea Batalionului 22 Vânători de Munte, de la reînființarea în anul 1965, și dislocarea unității în Sf. Gheorghe, până în prezent.

Rezultă deci că, din cei 70 de ani de la înființarea Batalionului 22 Vânători de Munte, 45 de ani sunt legați nemijlocit de municipiul Sf. Gheorghe și județul Covasna. Primele perioade din activitatea Batalionului, faptele de viteză săvârșite de înaintașii militarilor de astăzi, reprezintă pagini memorabile din istoria unității, „o zestrea simbolică de neprețuit”, pentru generațiile prezente și viitoare ale Batalionului. Perioada de după 1965, respectiv cea în care unitatea și-a desfășurat, și își desfășoară activitatea în Sf. Gheorghe, are o semnificație cu multiple și importante implicații asupra vieții publice din zonă. Este și motivul pentru care, vom stăruii mai mult, asupra acestei perioade, încercând să surprindem, câteva aspecte ale relației Armată – Societate, în general, cele specifice prezenței vânătorilor de munte, în spațiul multietnic și pluri-confesional al Arcului intracarpatic.

Pentru istoricii militari, dar și personalul militar, care a făcut parte, de-a lungul anilor, din cadrele batalionului, volumul ofenă informații detaliate despre **activitatea militară** a Batalionului 22 Vânători de Munte, respectiv despre: organizarea, dotarea, încadrarea cu personal; durata ciclului de instrucție, conținutul și desfășurarea programelor pregătirii de luptă; reorganizările interne, numele și prenumele ofițerilor și subofițerilor repartizați în fiecare an în unitate, avansările, distincțiile primite, numele și prenumele tuturor comandanților; tragerile demonstrative, din Poligonul „lt. Păiuș”, aplicațiile tactice, desfășurate în majoritatea masivelor muntoase ale țării și calificativele primite, marșurile pe jos, pe distanțe mari și trasee dificile, ieșirile în tabere de instrucție, exercițiile de alarmare și controalele efectuate de eșaloanele superioare; lăsarile la vatră, încorporări, depuneri ale jurământului militar, trageri individuale și de luptă, participări la concursuri sportive și aplicativ militare, precum și numeroasele premii obținute ș.a.

Iată câteva exemple. În anul 1974, batalionul a obținut titlul de „UNITATE DE FRUNTE” a Armatei Române și i s-a acordat denumirea onorifică „Cireșoia”, în memoria primului batalion de vânători de munte și a victoriei obținute, pe acest munte în ziua de 29/30 iulie 1917, la marile bătălii purtate de Armata 2-a română pe valea Troțușului”. În ziua de 25 mai 1979, orele 11,30 Batalionul a primit ordin de mobilizare și de trecere a unității la statutul de război, prilej cu care au fost concentrați 649 rezerviști – trupă și cadre, fiind aduse din economia națională 150 de autovehicule de diferite timpuri. Întreaga activitate legată de mobilizare și aplicația care a durat 15 zile. Nu sunt ocolite nici momentele mai grele din istoria batalionului, atât cele care vizează dotarea insuficientă, consecințele negative asupra pregătirii militarilor generate de participarea la campaniile agricole și muncile industriale, calificativele modeste primite la unele aplicații și controale, sau incidentele regretabile din viața militarilor. Este evidențiată contribuția militarilor din Sf. Gheorghe, la gestionarea corespunzătoare a evenimentelor din 22 decembrie 1989 și a celor care au urmat, trecerea la armata profesionistă, deschiderea spre colaborarea cu militarii din alte țări, profesionalismul conducerii actuale a batalionului ș.a.

Sunt redată informații despre participarea militarilor din Batalion la paradele militare prilejuite de sărbătorirea Ziua națională a României – 23 august (din București – 1968, 110 militari), dar și cele din Sf. Gheorghe, cum a fost parada din 1970, „la care au participat toate forțele din sistemul național de apărare – gărzii patriotice, trupe de securitate, pompieri, apărare civilă, detașamente de tineret și de cruce roșie” și cea din 1974, când a participat „un bloc de paradă pe jos și unul pe autovehicule”, iar pe timpul intonării imnului de stat, s-a executat 21 salve de artilerie, iar seara tragerii cu bombe festive”. An de an, cu prilejul Zilei Armatei, Zilei Naționale a României, Zilei Drapelului, a Imului, a eliberării orașului Sf. Gheorghe de sub ocupația străină ș.a., batalionul a organizat defilări, „gărzii de onoare cu scoaterea Drapelului de luptă, depuneri de coroane de flori la monumentele și cimitirele eroilor din Sf. Gheorghe, Araci, Covasna și Dobolii de Jos ș.a. Se face precizarea că, în perioada 1965-1986, unitatea a beneficiat de serviciile unei fanfare militare constituită din 20 de subofițeri instrumentiști, dar și mențiunea potrivit căreia „populația maghiară, de regulă nu lua parte la aceste ceremonii”.

Este consemnată participarea militarilor din Sf. Gheorghe la campaniile agricole: Bărăgan – 300 militari, 30 de camioane (1966); Insula Mare a Brăilei – 350 de militari și 25 de camioane (1967); IAS Catalina și Homorod – 542 militari (1968); IAS Brețcu și Rupea – 80 de militari (1969); IAS Câmpul Frumos și Catalina – 26 militari, 20 autocamioane (1971); unități agricole din județele Covasna și Brașov – 300 de militari și 10 cadre (1974); unități agricole din zona Ozun, Dalnic și zona industrială din Sf. Gheorghe – 150 militari (1975); insula Mare a Brăilei – 224 de militari (1980) ș.a.

Din cuprinsul monografiei aflăm că, în perioada 3 septembrie – 3 decembrie 1971, un număr de 331 militari, 13 cadre, 25 camioane și 2 autoturisme de teren, din cadrul batalionului, au participat la „construirea magistralei de mare altitudine „Transfăgărășanul”, iar în anul 1975 – 70 de militari și 6 ofițeri au participat la munci industriale în întreprinderi din Sf. Gheorghe. Militarii Batalionului 22 Vânători de Munte din Sf. Gheorghe, au răspuns prezent și la executarea altor misiuni, în slujba comunității locale. Astfel, începând cu 2 iulie 1971, 150 de militari în termen, 15 cadre și 5 autocamioane au participat la salvarea bunurilor materiale de la unele întreprinderi și cetățeni din Sf. Gheorghe, ca urmare a revărsării râului Olt. Între 2-15 iulie 1975, efectivele unității au participat la salvarea de bunuri materiale și vieți omenești provocate de inundații în localitățile Sf. Gheorghe, Vâlcele, Baraolt, Malnaș, Reci, Sântionlunca. La inundațiile catastrofale din iunie 1988, miliarii din Sf. Gheorghe, au sprijinit populația din localitățile Ozun, Băcel, Chichiș.

Foarte puțin cunoscută, de către publicul larg, este participarea ostașilor din Sf. Gheorghe, la turnarea filmelor *Columna lui Traian*, cu 50 de militari (1966) și *Mihai Viteazul*, cu 240 de militari „în mai multe localități de pe teritoriu național” (1970).

După reînființarea și dislocarea Batalionului 22 Vânători de Munte, în Sf. Gheorghe, aici au fost instruite zeci de contingente și zeci de mii de oameni. Efectivele militarilor în termen, care și-au satisfăcut stagiul militar în Sf. Gheorghe au fost de: 732 soldați și 128 gradați în anul 1965, 569 militari în termen în 1972, 576 în 1983, 351 recruți în anul 1987. De regulă, militarii instruiți pentru a deveni vânători de munte, erau recrutați din județe care aveau relief muntos: Brașov, Hunedoara, Prahova, Sibiu, Bacău, Gorj, Argeș, Harghita și Covasna. Pe lângă vânătorii de munte, între anii 1973-1974, unitatea a instruit 110 militari cu termen redus, admiși la Facultatea de Teologie din Sibiu, iar în anii următori și alți militari cu termen redus: în 1980 – 220 de asemenea militari, iar în 1986 – 90. Din 1982, unitatea a primit recruți pentru pregătire, destinați economiei naționale: 1985 – 155 de asemenea recruți; 1986 – 300 și în 1988 – 200.

Cu mici fluctuații, în perioada 1965 -1989, numărul ofițerilor, subofițerilor, maiștrilor militari și a personalului civil s-a păstrat același: 76 ofițeri, 59 subofițeri și 19 salariați civili (1965); 59 de ofițeri, 8 maiștri militari, 47 subofițeri și 24 salariați civili (1972); 64 ofițeri, 9 maiștri militari, 41 subofițeri și 25 de salariați civili (1983).

În decursul anilor, în unitatea de la Sf. Gheorghe, sau în zonele de aplicații, Batalionul 22 de Vânători de Munte, a fost vizitat de mai mulți miniștrii ai Forțelor Armate (Apărării Naționale): Ion Ioniță, Vasile Milea, Constantin Olteanu, Ioan Mircea Pascu, Sorin Frunzăverde, și de foarte mulți generali, dintre care amintim: Ioan Gheorghe, Constantin Didulescu, Ioan Hortopan, Lucian Ionescu, Ioan Florea, Dumitru Velicu, Nicolae Păștinică, Mircea Chelaru, Mihai Popescu, Vasile Bărea ș.a. La aceștia se adaugă generalii „crescuți și formați

la școala Batalionului 22 Vânători de Munte”, din rândul cărora sunt menționați: Dumitru Cioflină, Constantin Gogă, Iacob Dragoș, Silvestru Hanganu.

În anexele volumului monografic, sunt consemnate informații despre: cei 26 de comandanți ai batalionului, din perioada 1940-2010, raioanele de dislocare ale batalionului, în cei 70 de ani de la înființare, ofițerii și subofițerii căzuți la datorie în Caucaz, armamentul din înzestrare, din diferite perioade, parte din personalul batalionului din anul jubiliar 2010, informații despre Cercul Militar din garnizoana Sf. Gheorghe și din monografia municipiului iar, în final, un grupaj de fotografii color grupate sub genericul „Sub drapel la datorie în Batalionul 22 V.M. „Cireșoaia”.

Felicitănd autorii și pe toți cei care au contribuit la apariția acestei valoroase lucrări monografice, considerăm că este de datoria istoricilor militari ca, la o eventuală reeditare a volumului de față, sau în cuprinsul unei alte lucrări, să fie abordată și problema prezenței și funcționării unităților Armatei române, în viața municipiului Sf. Gheorghe și a județului Covasna, până în anul 1965, data dislocării batalionului în orașul nostru. Aceasta, cu atât mai mult, cu cât, astăzi este puțin cunoscută activitatea Centrului de Instrucție a Infanteriei, unitate de elită care a funcționat în Sf. Gheorghe, între anii 1919-1940, a Centrului de Pregătire a Străjerilor (1938-1940), cât și a Școlii de perfecționare a pregătirii ofițerilor, școală care a activat în Sf. Gheorghe, după 1945, în actualul local al Colegiului Național „Mihai Viteazul”.

De remarcat eforturile Statului Român, de a asigura acestor unități militare, clădirile și terenurile aferent bunei lor funcționării, terenuri acordate prin hotărâri judecătorești, proprietarii fiind despăgubiți, conform legislației din perioada interbelică. În același timp, sunt necesare studii despre raportul Armată – Societate, despre implicațiile benefice sociale, economice, culturale, a prezenței și funcționării Batalionului 22 Vânători de Munte asupra vieții publice din Sf. Gheorghe și județul Covasna.

Până la dramatica retragere a administrației românești din zonă, din septembrie 1940, ca urmare a Dictatului de la Viena, majoritatea ofițerilor români din Sf. Gheorghe, au fost implicați în viața cetății, au activat pe linie culturală și sportivă, în cadrul Asociațiunii ASTRA, a Cercului Militar și a Societății „Cultul Eroilor”. O stradă din oraș a purtat numele generalului Mihai Todicescu, ilustrul comandant al Garnizoanei Sf. Gheorghe, în perioada interbelică. Din inițiativa și cu implicarea nemijlocită a ofițerilor din Sf. Gheorghe, a fost realizat bustul cărturarului ardelean Andrei Mureșianu, opera care urma să fie amplasată în piața centrală a orașului, în toamna anului 1940.

Ca și familiile actualilor militari din Sf. Gheorghe, în toată această perioadă, soțiile ofițerilor și subofițerilor au activat în învățământ, sănătate, asistență socială și în mediul economic, iar copiii acestor familii au devenit buni profesioniști, în cele mai variate domenii de activitate. Beneficiile prezenței batalionului în zonă, sunt multiple și diverse; de la asigurarea unor locuri de muncă stabile, pentru cetățenii orașului și a unui număr important de elevi pentru școlile urbei, la profitul unităților comerciale, hoteliere și de transport din municipiu.

Dar cea mai importantă semnificație, pentru dănuirea Statului Român și pentru liniștea și conviețuirea normală a tuturor cetățenilor din zonă, o reprezintă prezența în Arcul intracarpatic a „uneia dintre cele mai valoroase unități de vânători de munte”, alături de celelalte componente ale sistemului de apărare națională și de asigurare a ordinii și liniștei publice. Viitoarele studii și lucrări vor trebui să prezinte și frumoasa capelă ortodoxă, din incinta unității, cât și autenticul spirit ecumenic și camaraderesc existent în rândul vânătorilor de munte din Sf. Gheorghe, spirit promovat și în relațiile militarilor din această unitate cu autoritățile publice locale și cu cetățenii municipiului și județului Covasna.